

Kemencesalja

Politikai, társadalmi
és közgazdasági hetilap

Felolvasó szerkesztő: HORVÁTH LÁJOS

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Cikkek, Szentharomság-útr. 2.

A belügyminiszter

rendelettel feloszlatta a Szociáldemokrata Partot, a Független Kisgazda Partot és a Parasztszövetséget. Időszerű kérdést oldott meg ezzel az intézkedésével vetít József Andor m. kir. belügyminiszter. Amikor az ország minden erejével a kelet felől fenyegető veszedelem érhárta-sára gyürkőzik, akkor nem lehet meghagyni az osztályharcok tűzfészket, amely a legkeményebb küzdelem idején borítaná lángba az országot. A feloszlátás nem a magyar munkásság, sem pedig a kisgazdatársadalom ellen irányuló cselekedet volt, hanem inkább ellenkezőleg a munkás és földmivestársadalom érdekében történt. A belügyminiszter nyílt őszinteséggel és igazi magyar jóakarattal magyarázta meg cselekedetét. „Az, hiszem, — mondja a belügyminiszter — hogy a nemzeti közvélemény, valamint a magyar földmivestársadalom tisztában van azzal is, hogy a most feloszlátott Parasztszövetség olyan célok szolgálatában állott, vagy olyan célokra kívánták felhasználni, amelyek minden tekintetben alkalmasak lettek volna arra, hogy a magyar társadalom legegészségesebb és legbiztosabb rétegét szembeállítsák a társadalom egyéb rétegeivel. Legyen tisztába vele a magyar földmivestársadalom, hogy cselekedetem elsősorban az ő érdekében volt, most, amikor mulhatatlan szükség van arra, hogy nemzeti társadalmunk egyeteme a legnagyobb veszéllyel szemben védekezzen: ez pedig a bolsevizmus”.

Ezeknek a szavaknak az őszinteségében és igazságában senki sem kétféleképpen. Aki egy kicsit is emlékezik arra a vezetés szerepére, amelyet a szociáldemokrácia az osztályos forradalomban betöltött, az csak csodálkozik tud azon, hogy a szociáldemokrácia eddig folytathatta forradalmat szülő munkáját. Az első világháborúnak keserves tragikumba örvénylő végjátékát a szociáldemokrácia készítette elő. Prohászka talált szavai szerint: „A szocialisták voltak a dajkái s pesztonkai a forradalomnak s lettek a kommunizmusnak is. A magyar munkásság és földmivestársadalom megegyezően nem folytathat felelőtlen játékok a tüzelt.”

Munkásnak, iparosnak, földmivestésnek és tisztviselőnek egyaránt meg kell találnia helyét a magyar társadalomban. A magyar sors egymásra utal valamennyiünket. Egyszermindenkora el kell telnie az osztályharcot és a társadalmi elkülönülést. Egymást igaz magyar szeretettel segítve dolgozzunk a szentsívtváni Magyarország boldog jövőjéért! dny.

350 éve halt meg Palestrina, a „zene fejedelme”

Az 1944. esztendőre eső nagy évfordulók között a művelt emberiség kegyelettel ünnepli meg Palestrina halálának háromszázötvenedik évfordulóját. Ki volt Palestrina? A zene fejedelmének hívták, mert rendkívül sokat tett a zenekultúra érdekében. Az ő pályafutása zenei szempontból évszázadokat ugrott át az előző korokhoz képest. Ép ezért helyénvaló lesz egy kis visszajutást tenni a zene multjába.

A zene és az ének, nőha elemie kezdetleges formában de azért végigkíséri az emberiség történetét. Régen tudta az ember azt, hogy a zenének és éneknek egész külön világa van, amely az embert ideális, sokszor tündéres környezetbe emeli föl. A zene és az ének elválaszthatatlan kapcsolatban jelenik meg az európai legelső, klasszikus irodalomban, az ókori görög irodalomban. Az ének ott szerepel az ószövetségi zsoltározásnál, majd találkozunk vele a katalombák életében, ahol a régi keresztények az ószövetségi zsoltárenékek mintájára énekelnek. Az éneket és zenét az emberiség ősidőktől fogva bekapcsolta vallási életébe. A világi ének és zene, — meg a hangjegyzés — a vallási élet zenekultúrájából fejlődött ki. Evszázados gyakorlatban kialakult a miseénekek régi formája; a szentmisecélidozatok köré fonták a zsoltárok és régi himnuszok fénylő koszorúját és azokat énekeltek. Középkori szerzetesek nagy kedvvel írogatták a vallásos himnuszoikat, a középkor eme régi kincseit, amelyekből mintegy 895-öt gyűjtöttek össze Az ó-keresztény ének sokat köszönhet Szent Ambrus milánói püspöknek, de különösen Nagy Szent György pápának, aki kizárólag egyházi, az u. n. gregorián énekek megalapítója volt.

Az egyházi éneket rége óta az orgona kezdetleges formájával kísértek alkalomadtán, más hangszertől tartózkodtak. Az ének és zeneművek technikája meg nagyon egyszerű volt. A hangjegyeket lejtős vagy emelkedő vonásokkal jelezték; idők multával több hang használatára folytán kialakult a hanglétra vagy a skála. Görög hatás alatt különböző minőségű skálák bosonodtak meg. A rendszeres hangjegyzés megjelenése Arisztótelész, az ókori kolostor perjeje volt (Kr. u. 1000 körül). Az ő korától kezdve rohamosan fejlődik a zene és az ének, többszólamúvá lesz, az egyes szólamrészek 4—5 hangnyi vagy tertiáritásban vannak egymástól,

hangzások azonban kezdetlegesen, a mai ember fölének szokatlan. A világi és egyházi zene útjai elválnak egymástól, az egyházi zene járja a maga útját, a klastromok kincse lesz, az egyházi zenének pedig, melyen megvél a sokszor ledér világi énekeket.

Teinek, mulnak az idők, a művészet hazájában, Itáliában fényes csillag tűnik föl, a zene nagy fejedelmé, és az Olaszország.

da Palestrina (1526—1594). A mester a római Szent Péter templom kórusán készült hivatalosra, miközben a dóm gyermekkórust igazgatja. Óriási zenei tehetségét jutalmazta meg II. Marcellus pápa, midőn a Sixtus-kápolna énekvezetőjévé tette meg világi ember léte, ahová tulajdonképpen csak fölszentelt pap kerülhetett be. A tréni zsinat az európai érdeklődés központjába állította Palestrinát, midőn azon vitakoztak hogy a templomban megtűnjék-e a többszólamú énekeket vagy nem. Ekkor a zsinat elé vittek Palestrina három kiváló művét, köztük a „Missa Papae Marcelli”-t.

A hatás akkora volt, hogy a zsinat elrendelte, hogy az egyházi zeneszerzők a nagy mester újan haladjanak.

Palestrina 40 éves korától kezdve már a pápai énekkar hivatalos zeneszerzője, a zeneiskola igazgatója. Óriási munkát végzett. Himnuszai, miséi és különféle zenei műfajokat felelelő szerzeményei 34 hatalmas kötetet tesznek ki. Műveinek a nagy mester muszika-álmal valósulnak meg; áhítat, dicsőítés, könyörgés, ima, szín, pompa a legfinomabb árnyalatokkal van megjeve zenéjében. Művészete szinte utóéletlen a mai napig. Az ő útját járja számos magyar zeneszerző is: Bárdos, Kodály, Bartók.

A zenei reneszánsz nagy fejedelme a Szent Péter templom hatalmas kupolája alatt pihen, a zenei és művészi világ hődelattal ünnepli ma halálának 350 éves évfordulójával az emléket. A katolikus lélek hiteinek zenei híműke marad örökké.

K. Felcsán.

**Kristusibb embertől
Életesebb népetől
Műveltebb falutól
Magyarabb magyartól!**

Kormányrendelet

a zsidók sűrűs megol

A Budapesti Közlöny pénzügyi száma közölte a kormány előző rendeletét.

AZ ELSŐ RENDELET

szerint tilos nemzsidó nő, vagy férfi házastársi alkalmozotként foglalkoztatni olyan háztartásban, ahelyett zsidó tagja van, vagy amelyhez tartozó lakásban zsidó lakik. A rendelet hatálybalépésekor tilalom alá eső alkalmazások 1944. május 1. napján 30-án megszűnnek. A háztartási alkalmazott fogalma alá esnek a házi és belső cselédek, bejárók, házvezetőnők, nevelőnők, társalkodók, felolvasók, valamint általában azok a nők és férfiak, akik a háztartásban vagy a család körében akár pénzbeli, akár természetbeli ellenszolgáltatásért munkát végeznek.

A MÁSODIK RENDELET

szerint a zsidókat az állami, örvényhatósági, községi, közalapítványi, köztestületi és közületi szolgálatból, ide értve a Magyar Nemzeti Bankot, a Pénzügyi Központot és az Országos Központi Hitelbiztosítékot is, el kell bocsátani. A zsidó közmegbízásokat, mint közjegyzői, közjegyzőhelyettesi, hites tolmácsi, bírósági szakértői megbízásokat és szabaddalmi ügyvivői jogosultságokat meg kell szüntetni. A zsidó ügyvédek 1944. május 31-ig az ügyvédi kamarából törölni kell.

A HARMADIK RENDELET

szerint a zsidók sajtókamarai, szömvészeti, filmművészeti kamarai tagságát a kamarákból való törölés útján 1944. április hó 30-ig meg kell szüntetni.

Megszűnik a zsidóként.

A bolsevizus rendelet a zsidók megkülönböztető jelzéséről szól. Ennek értelmében a jelen rendelet hatálybalépésétől kezdődően minden 6. életévét betöltött zsidó személy, nemre való tekintet nélkül 10x10 centiméter átmérőjű szövet, selyem, vagy bársony anyagból készült kanársárga színű haragú csillagot köteles viselni. Ezt a jelet el nem távolítható módon a ruhára varrással kell ráerősíteni.

